

РЕШЕНИЕ

№ 7687

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Адриан Янев

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9731** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Е. М. К., чрез процесуален представител адв. В., срещу Решение от 30.08.2021 г. по НАХД № 4270/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 131-ви състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 3694042, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на жалбоподателката е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.2, вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност. Счита, че при нарушения, установени с мобилна АТСС е недопустимо издаването на електронен фиш. На следващо място твърди, че използваното техническо средство не е от одобрен тип и не е преминало през последваща метрологична проверка. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на електронния фиш.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен, не се явява, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, XV-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт решаващият състав на районния съд е приел, че на 11.06.2020 г., в 14:17 ч. в [населено място], по [улица], в посока от [улица]към [улица]се движел товарен автомобил марка „Пежо“, модел „Партнер“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], с управител Е. М. К..

При въведено ограничение на скоростта в населено място от 70 км/ч, съгласно поставен пътен знак В26, с мобилна система за видеоконтрол TFR1-M № 560, позиционирана в служебен автомобил на МВР с рег. [рег.номер на МПС], била засечена скорост на движение на МПС - то – 103 км/ч (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3%) при разрешена такава от 70 км/ч, т. е. превишение от 33 км/ч.

Скоростта, с която се е движел лекият автомобил била засечена с автоматизирано техническо средство – мобилна система за видеоконтрол тип АТСС TFR1-M. За системата за видеонаблюдение е представен протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система рег. № 4332p-27936 и за посочената локация.

От информация, постъпила в СРС от БИМ се установява, че мобилната система за контрол на скоростта на МПС тип АТСС TFR1-M е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 4835. Същата е одобрена и вписана в регистъра на 24.02.2010 г., като срокът на валидност на одобряването на типа е до 24.02.2020 г. На посочената система е извършена проверка на 30.10.2019 г., видно от приложения протокол за извършена проверка.

За нарушението е направен снимков материал.

Издаден електронен фиш Серия К № 3694042 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, с който на Е. К. в качеството ѝ на управител на дружеството собственик на МПС – то, е наложена глоба в размер на 400 лева.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение от 30.08.2021 г. по НАХД № 4270/2021 г., с което е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 3694042, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.2, вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Настоящият касационен състав счита, че са правилни изводите на районния съд относно съответствието на издадения електронен фиш, с процесуалните правила за неговото издаване. Съобразявайки легалната дефиниция за електронен фиш и неговото съдържание, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал.4, изр.2 ЗДвП, настоящият касационен състав приема, че са правилни изводите на СРС относно съответствието му с процесуалните правила за негово издаване и настоящия съдебен състав ги споделя. В посочената разпоредба е отразено, че електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. В електронния фиш ясно е посочено, че установената стойност на скоростта на лекия автомобил на касатора е 103км/ч, при ограничение на скоростта за населено място от 70 км./ч, описано е колко е превишението, както и е отчетена допустимата грешка от +- 3 км/ч. Доколкото, налагането на наказание с електронен фиш е отклонение от общото развитие на административно наказателния процес, и предвид изричната уредба за електронния фиш, не съществува изискване за посочване на лицето, което го е издало. Това е и така, тъй като електронния фиш се генерира автоматично, без намеса на служители на СДВР и този ред е приложим именно, когато се съставя в отсъствието на контролен орган.

В съставеният електронен фиш Серия К № 3694042, както се посочи по-горе, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Във фиша е отразена посоката на движение на МПС, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, улицата, по която се е движело МПС-то, посоката на движение, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. В направеното заснемане на нарушението, мястото на извършване на нарушението е установено с координати. Предвид на това, не са налице нарушения относно съдържанието на оспорения фиш, водещо до неговата отмяна.

Също така, оспореното решение е съобразено с посоченото в ТР № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по тълкувателно дело № 1/2013 г. на ВАС, а именно, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции и се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, поради което в електронния фиш не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението.

Разпоредбата на чл. 165, ал.2, т.6 ЗДвП урежда правото на контролните органи, при

установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, данните от което са подробно описани, в издадения и оспорен електронен фиш.

Не се споделят от настоящия касационен състав доводите на жалбоподателя, че използваното техническо средство не е от одобрен тип и не е преминало през последваща метрологична проверка. По делото са представени Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835 от 24.02.2010 г. и Протокол № 4-38-19 от проверка на мобилна система за видеоконтрол „TFR-1M“, от които е видно, че системата за контрол отговаря на метрологичните изисквания. Установява се от приетата преписка от въззивното дело, че АТСС съставлява мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип TFR1-M, но срокът на валидност на одобрения тип средство за измерване е бил от 24.02.2010 г. до 24.02.2020 г., т. е. към датата на извършване на нарушението -11.06.2020 г., срокът на валидност на одобрения тип конкретно е бил изтекъл. Съгласно чл. 30, ал. 5 от Закона за измерванията (ЗИ), когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат от одобрен тип. Съгласно чл. 43, ал. 4 от ЗИ периодичността на проверките по ал. 2 се определя със заповед на председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, която се обнародва в „Държавен вестник“ и се обявява в официалния бюлетин на агенцията. Съгласно Заповед № 616/11.09.2018 г. на председателя на ДАМТН, обнародвана в ДВ, периодичността на проверка на скоростомери, съгласно т. 31 от Заповедта е една година. Видно от представения Протокол на лаборатория за проверка на радарни скоростомери № 4-38-19/30.10.2019 г. за периодична проверка на TFR-1M № 4835, с идентификационен номер 560/10 на уреда е извършена последваща проверка на 30.10.2019 г., като от тази последваща проверка е установено от заключението в протокола, че уредът съответства на изискванията, като това съответствие е установено както от проверка в лабораторни условия, така и посредством мобилен полеви тест. Нарушението е констатирано преди датата, на която следва да бъде извършена следващата последваща проверка - 30.10.2020 г., с оглед на което е безспорно, че техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило. Т.е., нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка.

В разпоредбата на чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП е предвидено, че за превишаване от 31 до 40 км/ч, нарушителя се наказва с глоба 400 лв. Както се установи по-горе, скоростта, с която е засечен касатора е 103 км/ч, като е отчетена допустимата грешка в полеви условия от 3%. Правилно е установено превишението на скоростта от 33 км/ч.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав счита, че нарушението е установено от контролните органи по надлежния ред за това, чрез мобилна система за видеоконтрол АТСС TFR1 - М 560, годна за употреба, преминала през съответните проверки, за което нарушителя е санкциониран по съответния за това ред, чрез издаване на електронен фиш, съставен по образец и съдържащ всички предписани от закона реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до неговата отмяна.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че Решение от

30.08.2021 г. по НАХД № 4270/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 13-ви състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 3694042, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.2, вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл. 218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Водим от горното и на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд София-град, XV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.08.2021 г., постановено по НАХД № 4270/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 131-ви състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.